

POSTANOWIENIE

13 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ireneusz Kunicki

na posiedzeniu niejawnym 13 sierpnia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa A.P.

przeciwko Syndykowi masy upadłości [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na skutek skargi kasacyjnej A.P.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 8 września 2023 r., I ACa 813/23,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od A.P. na rzecz Syndyka masy upadłości [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w T. 4 050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia powódce do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 września 2023 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powódki od wyroku z 12 stycznia 2023 r. Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność. Zdaniem skarżącej zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy prawa procesowego w zakresie uniemożliwienia powódce obrony swoich praw i podjęcia próby ich udowodnienia poprzez pominięcie przez Sąd drugiej instancji wniosku dowodowego o przesłuchanie powódki na okoliczności istotne z punktu widzenia podstaw do uwzględnienia dochodzonego roszczenia na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. W szczególności dotyczy to wykazania, że w niniejszej sprawie istnieją szczególne okoliczności wskazujące, iż pozostawienie w obrocie tytułu wykonawczego, którego dotyczy pozew, koliduje z elementarnym poczuciem sprawiedliwości oraz, że postawa wierzyciela w niniejszej sprawie powinna być kwalifikowana jako nadużycie prawa na etapie jego wykonywania, zwłaszcza w obliczu świadomości pozwanego, wobec rezultatów postępowania przygotowawczego, że egzekwuje on tytuł wykonawczy wobec osoby pokrzywdzonej przestępstwem, która w żaden sposób nie partycypowała w pobraniu świadczenia zabezpieczonego wekslem.

Skarżąca zaskarżyła wyrok w całości i wniosła o jego uchylenie, ewentualnie o orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie powództwa.

W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie poprzez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tej przyczynie kasacyjnej.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi.

Wymagania te nie zostały przez skarżącą spełnione. Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącą nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Sąd Najwyższy nie dopatrzył się rażącego naruszenia powołanych przepisów, widocznego *prima facie*. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Powołane przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są w istocie polemiką z ustaleniami sądów *meriti*, a trzeba podkreślić, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Sąd drugiej instancji wskazał, że skarżąca nie powołała się na zdarzenia, które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego bądź po zamknięciu rozprawy, a prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie to nie może być egzekwowane. Zarzut sfalszowania podpisu w czasie, który miał miejsce przed wydaniem nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym powinien być co do zasady badany w postępowaniu rozpoznawczym, mającym na celu powstanie tytułu egzekucyjnego. Powódka nie wniosła jednak zarzutów od nakazu zapłaty. Również fakt wszczęcia i prowadzenia przez Prokuraturę Rejonową [...] postępowania w sprawie sfalszowania dokumentów, które ostatecznie zakończyło się umorzeniem postępowania wobec niewykrycia sprawcy, nie zmienia tego, że

okoliczność ta była znana powódce w czasie postępowania w sprawie, w której wydany został tytuł egzekucyjny – nakaz zapłaty.

Ponadto sama skarżąca przyznała w skardze, zgadzając się z poglądem Sądu drugiej instancji, że powództwo opozycyjne skierowane przeciwko prawomocnemu orzeczeniu sądu, nie może naruszać powagi rzeczy osądzonej. Może być ono oparte jedynie na zdarzeniach, które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego (zamknięciu rozprawy), wskutek których zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zgodnie z art. 98 § 1, 1¹ i 3 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżącą kosztami postępowania kasacyjnego.

(M.M.)

[a.ł]